

TUINTOESTANDEN

Wat een toestand ! Terug van weggeweest lijkt de tuin verlatener dan ooit. Geen wonder ook. De buurman heeft van zijn tuin een ware puinhoop gemaakt. Hij bouwt een kippenhok of in elk geval iets wat daarop moet gaan lijken. En hij doet dat op een geheel eigen manier. Met een heleboel toestanden dus. Regelrechte versterking van het milieu, zoals we dat plegen te noemen.

Ik strooi zonder al te veel vertrouwen wat kruimels op de voerplank, nadat ik die eerst heb ontdaan van een veelkleurige bladerenkoek, die de herfstregens daarop hebben gebakken. En vanuit mijn schuilhoek staar ik een tijdlang in het niets. Tot de getrouwen komen opdagen. Mussen natuurlijk. Niet eens zoveel. Driftig scharrelen ze rond op de plank, de vrouwtjes met hun lichte oogstreep, de mannetjes met hun donkere frakje aan. Dan zie ik gelukkig toch weer iets gek. Eén van de mannetjes heeft twee sneeuw witte slagpennen, aan elke vleugel één. Een prins onder de straatjongens. Een zigeunerbaron.

Ondertussen hebben de Spreeuwen nu ook ontdekt, dat er wat te halen valt. Ook zij trekken zich niets aan van de hamerende en zagerende buurman. Ze pikken en krakelen als vanouds, en als de kruimels op zijn, plukken ze aan de Elfenbankjes, waarmee de uit stammetjes opgebouwde voertafel rijkelijk is versierd. Het schijnt ze te smaken, want ze blijven er een hele tijd mee bezig, totdat een vallende plank de hele troep op de vlucht jaagt.

Maar gelukkig is er ook nog zoiets als een voortuin. Daar heeft de Merel zijn toevlucht gezocht. Zijn lievelingsplaatsje is boven op de nestkast. Daar maakt hij toilet, daar zit hij te dutten, en op een stille nevelige namiddag hoor ik hem onverwachts zingen, heel zachtjes, heel ingetogen, het lijkt eigenlijk meer op neurien. En hij houdt het nog lang vol ook. Het stukje appel waarop ik hem wil trakteren, wordt volkomen genegeerd. Hij is geheel en al klank. Het lied van de hoop, die doet leven. De volgende morgen, als het ook in de achtertuin nog stil is, zit hij op een tak van de Krent, boven de voerplank, en weer neuriet hij zijn liedje. Tot de buurman zijn achterdeur openknalt. Dan is het uit. Het onlieve leven begint weer. En mijn tuin blijft leeg.

Co Rotermundt

**FIETS ALLEN MEE OP
12 DECEMBER!**